

proto, že funkce té není u st-lova velkostatku již třeba, není v tomto sdělení vůbec podkladu.

Úvahami těmito dospěl nss k názoru, že závěr, k němuž žal. úřad v této části dospěl, spočívá na vadné skutkové podstatě. V tom shledal nss podstatnou vadu řízení.

Ad 2. Žal. úřad shledal příčinu propuštění K-ova i z jeho služby jako lesního rady v tom, že na výzvu dozorčího orgánu stpú-u učinil v několika případech povinné hlášení o závadách řádného hospodaření na majetku jeho správě svěřeném. Stížnost nepopírá, že K. hlášení talkové učinil, ale tvrdí, že nikoliv toto hlášení, nýbrž zcela jiné příčiny vedly st-le k výpovědi. Žal. úřad uvádí pouze, že dle výsledků šetření je dána nesporně kauzální souvislost mezi propuštěním a oním hlášením závad. Avšak žal. úřad neuvedl, z jakých skutkových zjištění při tom vycházel. Z přípisu st-lova z 27. srpna 1926, o němž se žal. úřad zmiňuje, neplyne nějaká příčinná souvislost mezi hlášením závad a propuštěním, když se v něm mluví o nevděku, jehož se K. dopustil žádostí za uvalení úřední správy. Nehledě k tomu, nezaujal žal. úřad ani stanoviska k tomu, co st-l udal jako příčinu výpovědi. Při zjišťování, co bylo pravým důvodem výpovědi, nejsou ovšem důvody uváděné zaměstnavatelem bez významu.

Žal. úřad, vycházející z mylného názoru, že důvody, jimiž zaměstnavatel odůvodňuje výpověď svému zaměstnanci, musí tu zůstatí stranou, důvody st-lem v řízení správním po této stránce uvedenými se neza-býval, čímž se stalo, že skutková podstata nutná k utvoření závěru, zda pravým důvodem propuštění bylo plnění povinností podle § 22, zůstala kusou. V tom spočívá vada řízení. Ježto pak vada způsobena byla ne-správným právním názorem žal. úřadu, bylo nař. rozhodnutí v této části zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 7368.

Stavební právo. — Cesty. — Řízení před nss-em (Morava): * Okresní silniční výbor není legitimován stěžovati si k nss-u do výroku zem. výboru, kterým tento úřad podle § 46 odst. 2. stav. ř. mor. povoluje výjimku ze zákonné vzdálenosti stavby od okresní silnice.

(Nález ze dne 22. června 1928 č. 26.887/27.)

V ě c: Správní komise silničního okresu n-ského proti moravskému zemskému výboru o přístavbu při domě čp. . . v N.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á .

D ů v o d y: Dne 13. srpna 1926 konala se stav. komise o žádosti Josefa H. za povolení přístavby skladiště při jeho domku čp. . . v N.; skladiště projektováno ve vzdálenosti 3.75—1.75 m od okr. silnice. Zá-stupce správní komise silničního okresu n-ského vznesl proti povolení přístavby v této čáře námitky. Podáním z 15. srpna 1926 zažádal stavebník u zv, aby mu podle § 46 stav. ř. bylo povoleno v uvedené vzdálenosti od silnice přístavbu provést. Nař. výnosem z 31. srpna 1926 povolil zv výjimkou z ustanovení § 46 stav. ř. stavebníku, aby zmíněná přístavba provedena byla dle stav. čáry vzdálené 3.75—1.75 m od hrany

okr. silnice II. třídy do M., a aby od rohu přístavby skladiště stav. čára pro dvorní zeď a komoru probíhala rovnoběžně se silnicí, s tou však podmínkou, že silniční správě nepovstanou tím žádné nedobrovolné výlohy, závazky nebo povinnosti. Plocha mezi stav. čarou a okr. silnicí musí zůstat úplně volnou. Správní komise silničního okresu protestovala podáním ze 4. září 1926 proti povolení této výjimky, poukazujíc na to, že stavba bude na překážku volné komunikace a rozhledu při jízdě na silnici. Dalším nař. výnosem z 30. září 1926 vyrozuměl zv. komisi, že na svém rozhodnutí nemůže nic měnit, poněvadž stavebník nabyl z něho již práv.

O stížnosti nss uvážil: — — — —

Podle § 46 bodu 1 stav. ř. ve znění zák. z 16. června 1914 č. 44 z. z. mor. nesmí v osadách, které nemají plánu polohy, jakož i mimo osadu vůbec při státních a okr. silnicích býti povolena žádná stavba, vyžadující základů, ve vzdálenosti menší 4.50 m od hrany silničního tělesa. Bod 2. téhož § připouští však, aby k žádosti stavebníkově u okr. silnic zv. u státních silnic zsp. povolily z ustanovení toho výjimku. V případech takových má stavebník již v žádosti za stav. povolení předložením příslušného rozhodnutí zv.-u, resp. zsp.-é prokázati, že mu pro projektovanou stavbu povolena byla z předpisu bodu 1. výjimka.

Zákon nepraví nic o tom, že by povolení výjimky, dané ve smyslu právě cit. předpisů, obsahovalo v sobě již nějakou disposici stran stav. projektu, o němž jde. Uvážili-li se pak ustanovení kompetenční, dle něhož rozhoduje o povolení jednak zv. v jediné stoli, jednak zem. úřad polit., tedy orgán, který normálně není vůbec úřadem stavebním, i že kompetence mezi oba tyto úřady je rozdělena nikoli podle povahy stavby, nýbrž podle povahy silnice, o kterou jde, a vezme-li se posléze v úvahu, že povolením výjimky má se stavebník vykázati již při stav. komisi, je patrné, že povolení podle § 46 bodu 2. stav. ř. nemá vůbec povahy aktu úřadu stavebního, který by byl včleněn do stav. řízení, nýbrž že jde o akt docela zvláštní, jehož obsah omezuje se na to, že zv. resp. zsp. s hlediska zájmů správy silniční uděluje zásadně dispens od všeobecného, na ochranu silnic daného předpisu zákonného.

Uděluje dispens podle § 46 odst. 2 stav. ř. nejedná zv. jako úřad stavební, nýbrž jako úřad silniční, jenž pro uvedený speciální případ je pověřen přímo a s pominutím jinak normálně příslušného okr. siln. výboru, aby v zastoupení siln. okresu komunikační zájmy ohledně silnic okresních hájil a výrokem svým vymezil. Je-li však pro tento případ kompetence okr. siln. výboru vyloučena a hájení komunikačních zájmů siln. okresu svěřeno přímo zv.-u, pak nelze siln. okresu, resp. okr. siln. výboru vůči aktu, jež zv. v této své funkci předsevezme, přiznati postavení strany a důsledně ani legitimace, aby jej u nss nařikal.

Č. 7369.

Mimořádná opatření poválečná. — Řízení správní:
I. * § 6 zák. č. 568/1919 o trestání válečné lichvy byl změněn ustanovením § 15 vl. nař. č. 516/1920 o zasobování obyvatelstva a opatření důležitých podniků státních předměty potřeby. — II. * § 15 vl. nař. č. 516/1920 o zasobování obyvatelstva a opatření důležitých podniků stát-